

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-2-16

Druk nr 218
Warszawa, 26 stycznia 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz
ustawy - Kodeks karny wykonawczy.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 34 w § 1a uchyla się pkt 2;
- 2) w art. 35 uchyla się § 3;
- 3) art. 37a i art. 37b otrzymują brzmienie:

„Art. 37a. Jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4.

Art. 37b. W sprawie o występki zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat – 6 miesięcy, oraz karę ograniczenia wolności do lat 2. Przepisu art. 69 § 1 nie stosuje się. W pierwszej kolejności wykonuje się wówczas karę pozbawienia wolności, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396, 541, 1528, 1549, 1707 i 1855.

- 4) w art. 323 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do żołnierzy nie stosuje się przepisów art. 34 § 1a pkt 1 i 4. Kara ograniczenia wolności może polegać na obowiązku, o którym mowa w art. 72 § 1 pkt 5–7a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 43a w § 2 po pkt 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– z wyłączeniem przepisów dotyczących wyłącznie dozoru stacjonarnego.”;

- 2) w art. 43c § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego wykonuje się jako dozór stacjonarny. Środki karne i zabezpieczające w systemie dozoru elektronicznego wykonuje się jako dozór zbliżeniowy lub mobilny.”;

- 3) art. 43e otrzymuje brzmienie:

„Art. 43e. § 1. W sprawach związanych z udzieleniem zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego właściwy jest sąd penitencjarny, w którego okręgu skazany przebywa.

§ 2. W sprawach związanych z wykonaniem postanowienia o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i jego uchyleniem właściwy jest sąd penitencjarny, w którego okręgu kara jest wykonywana, z wyjątkiem uchylenia zezwolenia z powodów, o których mowa w art. 43zaa § 1 pkt 1, kiedy to właściwy jest sąd penitencjarny, który zezwolenia udzielił.

§ 3. W sprawach wykonywania dozoru zbliżeniowego i mobilnego właściwy jest sąd, w którego okręgu skazany ma miejsce stałego pobytu, a jeżeli skazany nie posiada takiego miejsca – sąd, w którego okręgu orzeczono środek karny lub zabezpieczający wykonywany w systemie dozoru elektronicznego.”;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 431, 541, 1269 i 1573.

4) w art. 43h:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W razie potrzeby, na zarządzenie sędziego penitencjarnego, kurator sądowy ustala, w drodze zebrania informacji, czy skazany zamieszkuje wspólnie z inną osobą lub osobami pełnoletnimi, a jeżeli tak, to uzyskuje dane personalne tych osób, a następnie poucza je o warunkach wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego oraz konsekwencjach, jakie wynikają z jej wykonywania dla osób zamieszkujących ze skazanym. Kurator sądowy ustala warunki rodzinne oraz socjalno-bytowe, w których zamieszkuje skazany, w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonania kary w systemie dozoru elektronicznego. Informacje te kurator sądowy przekazuje niezwłocznie do sądu.”,

b) uchyla się § 6 i 7,

c) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Cofnięcie zgody po wydaniu postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego jest nieskuteczne.”;

5) w art. 43i dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepisy § 1–3 nie mają zastosowania do postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.”;

6) w art. 43k:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku dozoru zbliżeniowego lub mobilnego, po uzyskaniu od podmiotu dozoru informacji, że możliwe jest niezwłoczne rozpoczęcie wykonywania kary, sąd wydaje postanowienie o rozpoczęciu dozoru elektronicznego, w którym:

- 1) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego gotowości do instalacji środków technicznych,
- 2) określa, jakie środki techniczne mają zostać zainstalowane.”,

b) uchyla się § 3,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Po ogłoszeniu lub przy doręczeniu postanowienia o rozpoczęciu dozoru elektronicznego albo postanowienia o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary

pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego należy doręczyć skazanemu pisemne pouczenie o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach związanych z dozorem elektronicznym, jak również o konsekwencjach naruszenia tych obowiązków. Odpis postanowienia przesyła się niezwłocznie sądowemu kuratorowi zawodowemu i podmiotowi dozoruującemu.”,

d) uchyla się § 5;

7) po oddziale 2 „Rozpoczęcie dozoru elektronicznego” dodaje się oddział 2a w brzmieniu:

„Oddział 2a

Warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary
pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 43la. § 1. Sąd penitencjarny może udzielić skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wobec skazanego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art. 64 § 2 Kodeksu karnego,
- 2) jest to wystarczające do osiągnięcia celów kary,
- 3) skazany posiada określone miejsce stałego pobytu,
- 4) osoby pełnoletnie zamieszkujące wspólnie ze skazanym wyraziły zgodę, o której mowa w art. 43h § 3,
- 5) odbywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją na przeszkodzie warunki techniczne, o których mowa w art. 43h § 1.

§ 2. Skazanemu, który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym.

§ 3. Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawiają dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego.

§ 4. Sąd może udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego pomimo braku zgody, o której mowa w art. 43h § 3,

jeżeli wykonanie kary w systemie dozoru elektronicznego w sposób oczywisty nie wiąże się z nadmiernymi trudnościami dla osoby, która tej zgody nie wyraziła, i narusza jej prywatność jedynie w nieznacznym stopniu.

§ 5. Na postanowienie, o którym mowa w § 4, osobie, która nie wyraziła zgody, przysługuje zażalenie.

§ 6. Przepisy § 1–5 stosuje się odpowiednio do skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, nieprzekraczających w sumie jednego roku.

Art. 431b. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub karę pozbawienia wolności orzeczoną w warunkach, o których mowa w art. 37b Kodeksu karnego lub w art. 87 § 2 Kodeksu karnego.

Art. 431c. W sprawach o udzielenie skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny orzeka na wniosek skazanego lub na wniosek jego obrońcy, prokuratora, sądowego kuratora zawodowego lub dyrektora zakładu karnego.

Art. 431d. § 1. Wniosek, o którym mowa w art. 431c, wraz z uzasadnieniem, składa się na piśmie.

§ 2. Uzasadnienie wniosku zawiera wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 431a.

§ 3. Do wniosku złożonego przez skazanego, jego obrońcę, prokuratora lub sądowego kuratora zawodowego dołącza się zgodę, o której mowa w art. 43h § 3. W przypadku wniosku składanego przez dyrektora zakładu karnego zgodę taką uzyskuje na zasadach określonych w art. 43h § 4 i 5 sąd penitencjarny orzekający w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

§ 4. Sąd penitencjarny wydaje postanowienie w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku.

Art. 431e. § 1. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego dotyczy skazanego, który odbywa już karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, posiedzenie sądu penitencjarnego odbywa się w tym zakładzie, w którym skazany przebywa.

§ 2. Sąd penitencjarny wysłuchuje przedstawiciela administracji zakładu karnego co do celowości udzielenia zezwolenia.

§ 3. Udział prokuratora w posiedzeniu o udzieleniu zezwolenia jest obowiązkowy.

Art. 43lf. § 1. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny ustala, czy na przeszkodzie udzieleniu zezwolenia nie stoją warunki techniczne. W tym celu sąd żąda nadesłania informacji od podmiotu dozoru.

§ 2. Jeżeli udzieleniu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego stoją na przeszkodzie warunki techniczne, sędzia penitencjarny pozostawia wniosek bez rozpoznania.

Art. 43lg. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, sądowego kuratora zawodowego, jeżeli składał wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 43la § 1, oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42.

Art. 43lh. § 1. W postanowieniu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny:

- 1) określa miejsce, czas, rodzaj lub sposób wykonywania nałożonych obowiązków oraz rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych,
- 2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego podmiotowi dozoru gotowości do zainstalowania rejstratora stacjonarnego lub przenośnego lub nadajnika.

§ 2. Przepis art. 43k § 2 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

§ 3. O terminie, o którym mowa w § 1 pkt 2, sędzia penitencjarny zawiadamia sądowego kuratora zawodowego, jeżeli nie brał on udziału w posiedzeniu sądu penitencjarnego, a także podmiot dozoru.

§ 4. Odpis postanowienia sądu penitencjarnego doręcza się sądowemu kuratorowi zawodowemu i podmiotowi dozoru.

§ 5. O wydaniu postanowienia sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczę pokrzywdzony pozostaje, jeżeli złożyli wniosek, o którym mowa w art. 168a.

Art. 43li. W przypadku objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny z urzędu uchyla

zezwoleń na odbycie tej kary w tym systemie, co nie stoi na przeszkodzie jednoczesnemu udzieleniu zezwolenia na odbycie kary łącznej pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 43la § 1.

Art. 43lj. § 1. Na postanowienie sądu penitencjarnego, o którym mowa w art. 43lh § 1, zażalenie przysługuje skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia.

§ 2. Zażalenie, o którym mowa w § 1, niezwłocznie przekazuje się wraz z aktami sprawy sądowi odwoławczemu, który rozpoznaje sprawę najpóźniej w terminie 7 dni od daty wpływu zażalenia wraz z aktami sprawy do tego sądu.

Art. 43lk. Na postanowienie sądu penitencjarnego o odmowie udzielenia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego przysługuje zażalenie skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia; przepis art. 43lj § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 43lm. Ponowny wniosek skazanego lub jego obrońcy o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 43la, w tej samej sprawie, złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o odmowie udzielenia tego zezwolenia, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 43ln. § 1. Przed uchycieniem zezwolenia sąd penitencjarny, o ile uzna to za konieczne, wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, a także sądowego kuratora zawodowego oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42.

§ 2. Na postanowienie sądu penitencjarnego o uchyceniu zezwolenia przysługuje zażalenie. Przepisy art. 43lj § 2 i art. 43lk stosuje się odpowiednio.

Art. 43lo. § 1. O warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego orzeka na posiedzeniu sąd penitencjarny, w którego okręgu skazany posiada miejsce stałego pobytu.

§ 2. Wniosek o warunkowe przedterminowe zwolnienie może złożyć również sądowy kurator zawodowy.

§ 3. Udzielając warunkowego przedterminowego zwolnienia, sąd uchyla zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

§ 4. Udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia nie jest dopuszczalne wobec skazanego, który odbywa, w systemie dozoru elektronicznego, zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

§ 5. W razie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia stosuje się odpowiednio art. 43zac § 1 i art. 43zad.”;

8) po art. 43n dodaje się art. 43na i art. 43nb w brzmieniu:

„Art. 43na. Obowiązek określony w art. 43n § 2 pkt 1 obejmuje pozostawanie skazanego w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie. Sąd penitencjarny określa przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególnych dniach tygodnia, w których skazany ma prawo się oddalić z miejsca stałego pobytu lub innego wskazanego miejsca, na okres nieprzekraczający 12 godzin dziennie, w szczególności w celu:

- 1) świadczenia pracy,
- 2) wykonywania praktyk religijnych lub korzystania z posług religijnych,
- 3) sprawowania opieki nad osobą małoletnią, osobą niedołązną lub chorą,
- 4) kształcenia i samokształcenia oraz wykonywania twórczości własnej,
- 5) korzystania z urządzeń lub zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych,
- 6) komunikowania się z obrońcą, pełnomocnikiem oraz wybranym przez siebie przedstawicielem, o którym mowa w art. 42,
- 7) komunikowania się z podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1,
- 8) utrzymywania więzi z rodziną lub innymi bliskimi osobami,
- 9) korzystania z opieki medycznej lub udziału w terapii,
- 10) dokonania niezbędnych zakupów.

Art. 43nb. § 1. Sąd penitencjarny może nałożyć na skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego obowiązki określone w art. 72 Kodeksu karnego. Obowiązki te mogą zostać nałożone również na wniosek prokuratora lub sądowego kuratora zawodowego.

§ 2. Jeżeli względy wychowawcze za tym przemawiają, sąd penitencjarny może w czasie odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego ustanawiać, rozszerzać lub zmieniać obowiązki określone w art. 72 § 1 pkt 3–8 Kodeksu karnego lub zwolnić od wykonania nałożonych na tej podstawie obowiązków, z wyjątkiem obowiązku określonego w art. 72 § 2 Kodeksu karnego, a także zmieniać rodzaj zastosowanych środków technicznych.”;

9) art. 43o otrzymuje brzmienie:

„Art. 43o. § 1. W wyjątkowym przypadku, uzasadnionym szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może zmienić miejsce wykonywania dozoru stacjonarnego.

§ 2. Do postanowienia o zmianie miejsca wykonywania dozoru stacjonarnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 43lf § 1 i art. 43m.

§ 3. W uzasadnionych przypadkach sąd penitencjarny może zmieniać przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególnych dniach tygodnia, o których mowa w art. 43na.

§ 4. W uzasadnionych przypadkach, gdy niezbędne jest szybkie dokonanie zmiany, przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególnych dniach tygodnia mogą zostać zmienione również w drodze decyzji sądowego kuratora zawodowego, który niezwłocznie informuje o tym sędziego penitencjarnego i wprowadza informacje do systemu komunikacyjno-monitorującego. Sąd penitencjarny może uchylić zmiany wprowadzone przez sądowego kuratora zawodowego albo dokonać w nich własnej zmiany.”;

10) w art. 43p § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uzasadnionych względami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, sądowy kurator zawodowy może zezwolić skazanemu na opuszczenie miejsca wykonywania dozoru stacjonarnego na okres nieprzekraczający jednorazowo 7 dni, w miarę potrzeby w asyście osoby najbliższej lub osoby godnej zaufania, niezwłocznie informując o tym prezesa sądu, upoważnionego sędziego lub sędziego penitencjarnego i wprowadzając tę informację do systemu komunikacyjno-monitorującego.”;

11) w art. 43q § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli przemawiają za tym ważne względy zdrowotne lub osobiste, sąd penitencjarny może zarządzić przerwę w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego.

§ 2. Przerwą w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego jest okres między usunięciem przez podmiot dozorujący choćby jednego ze środków technicznych niezbędnych do wykonywania dozoru a ponownym założeniem lub zainstalowaniem wszystkich stosowanych środków technicznych. Przepisy art. 43k § 1 i 5, art. 43lh § 1, art. 43lj § 1 oraz art. 43m stosuje się odpowiednio.”;

12) w art. 43r § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Po ustaniu przyczyny usunięcia urządzenia lub nadajnika prezes sądu lub upoważniony sędzia lub sędzia penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, zarządza jego ponowne zainstalowanie lub założenie. Przepisy art. 43k § 1 i 5, art. 43lh § 1, art. 43lj § 1 oraz art. 43m stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 43t w § 2 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) niezwłocznie zawiadamia sądowego kuratora zawodowego oraz prezesa sądu, upoważnionego sędziego lub sędziego penitencjarnego o nieprzestrzeganiu obowiązków, o których mowa w pkt 2, oraz o każdym zdarzeniu określonym w pkt 3,

5) wykonuje polecenia prezesa sądu, upoważnionego sędziego, sędziego penitencjarnego i sądowego kuratora zawodowego związane z przebiegiem dozoru.”;

14) w art. 43w w § 1 zdanie wprowadzające do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiot dozoru może bez zgody prezesa sądu, upoważnionego sędziego lub sędziego penitencjarnego usunąć, wymienić, zainstalować lub założyć rejestrator lub nadajnik, jeżeli.”;

15) w art. 43y § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w wykonywaniu dozoru elektronicznego przez podmiot dozoru sędzia penitencjarny wzywa podmiot dozoru do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie, nie dłuższym jednak niż 3 miesiące.”;

16) w art. 43za § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Karę w systemie dozoru elektronicznego uznaje się za wykonaną z dniem zakończenia wykonywania tego dozoru, chyba że uchylono zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.”;

17) po art. 43za dodaje się art. 43zaa–43zae w brzmieniu:

„Art. 43zaa. § 1. Sąd penitencjarny uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli:

1) skazany nie zachowa wyznaczonego terminu do zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości, o której mowa w art. 43m § 1, albo uchyla się od niezwłocznego zainstalowania przez podmiot dozoru rejestratora lub od założenia nadajnika;

- 2) skazany, odbywając karę w tym systemie, naruszył porządek prawny, w szczególności popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, lub uchyła się od wykonania obowiązków związanych z dozorem elektronicznym lub innych nałożonych obowiązków, orzeczonego środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku;
- 3) odwołano przerwę w wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego z powodu innego niż ustanie przyczyny, dla której przerwa została udzielona;
- 4) skazany w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego został osadzony w zakładzie karnym w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania lub wykonaniem kary w innej sprawie.

§ 2. Sąd penitencjarny może odstąpić od uchylenia zezwolenia, o którym mowa w § 1, w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami.

Art. 43zab. Sąd penitencjarny może uchylić zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli skazany korzystający z zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 43p, nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie.

Art. 43zac. § 1. W razie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 43zaa § 1 lub art. 43zab, sąd penitencjarny orzeka o tym, w jakim zakresie karę pozbawienia wolności należy uznać za wykonaną, uwzględniając zaliczenie na poczet kary okresu objętego systemem dozoru elektronicznego.

§ 2. Skazanego zawiadamia się o obliczonym okresie kary pozbawienia wolności pozostałej do wykonania w zakładzie karnym.

Art. 43zad. W razie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 43zaa § 1 lub art. 43zab, sąd penitencjarny poleca doprowadzić skazanego do zakładu karnego, o czym należy go pouczyć.

Art. 43zae. W razie uchylenia zezwolenia na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego ponowne udzielenie zezwolenia na odbycie kary w tym systemie jest niedopuszczalne w tej samej sprawie.”;

18) uchyła się art. 43zb–43zf i art. 66a.

Art. 3. W stosunku do osób, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły wniosek, o którym mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego

2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. W stosunku do osób, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają karę ograniczenia wolności polegającą na obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu, z zastosowaniem dozoru elektronicznego, oraz w stosunku do osób skazanych, wobec których orzeczono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy choćby nieprawomocnie karę ograniczenia wolności polegającą na obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wyznaczonym miejscu, z zastosowaniem dozoru elektronicznego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 43c § 2, art. 43k § 8, art. 43y § 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43c § 2, art. 43k § 8, art. 43y § 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem niniejszego projektu ustawy jest wykorzystanie coraz większych możliwości w perspektywie kształtowania polityki karnej, jakie daje system dozoru elektronicznego. Dozór elektroniczny, stanowiąc system umożliwiający zdalne kontrolowanie miejsca pobytu osoby (w formie stacjonarnej, mobilnej lub zbliżeniowej), jest narzędziem elastycznym, tj. pozwala na objęcie taką formą kontroli skazanego w różnej formie i z różnym stopniem dolegliwości. Rozwój systemu dozoru elektronicznego, zarówno w zakresie pojemności systemu, jak i poziomu organizacyjno-technicznego, umożliwia w opinii projektodawcy szersze wykorzystanie tego systemu na gruncie prawa karnego, w szczególności poprzez wykorzystanie go na etapie wykonywania kary pozbawienia wolności.

Należy podkreślić, że na przestrzeni lat, które upłynęły od wprowadzenia ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.), system dozoru elektronicznego całkowicie spełnił pokładane w nim oczekiwania. Wyrazem tak pozytywnej oceny tego systemu jest przeniesienie treści ustawy, uchwalonej jako akt prawny o charakterze pilotażowym i epizodycznym, do Kodeksu karnego wykonawczego, dzięki czemu kontrola skazanych za pomocą dozoru elektronicznego stała się integralną częścią polskiego systemu penalnego.

Jak wskazywano w uzasadnieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) implementującej ustawę o SDE na grunt prawa karnego wykonawczego, „niewielka liczba naruszeń oznacza, że skazani cenią sobie możliwość odbywania kary w systemie, który umożliwia im zachowanie więzi z rodziną i wykonywanie pracy zawodowej, toteż samodzielnie kontrolują swoje zachowania, dostosowując się do wymogów systemu. Należy podkreślić, że mechanizmy takiej samokontroli mają bardzo pozytywne znaczenie w procesie resocjalizacji i reintegracji społecznej. Dzięki takiemu systemowi odbywania kary skazani mają możliwość nieskrępowanego wykonywania pracy zawodowej, zachowania więzi i relacji społecznych, kontynuowania nauki lub realizacji swoich obowiązków rodzinnych, tj. opieki nad osobami zależnymi.”.

Analiza funkcjonowania systemu dozoru elektronicznego wskazuje na liczne zalety, jakie płyną z możliwości zindywidualizowanego podejścia do każdej z osób objętej systemem, poprzez odpowiednie określenie zakresu czasowego i miejscowego, w ramach

którego dana osoba objęta jest dozorem, czy też określenie dodatkowych obowiązków nakładanych na skazanego. Niewątpliwie kluczowym atutem systemu dozoru elektronicznego jest znaczenie, jakie odgrywać może w procesie resocjalizacji. System ten umożliwia bowiem opuszczenie zakładu karnego, w którym pobyt nie zawsze przynosi pozytywne skutki resocjalizacyjne, i pozostawanie w pewnej formie kontroli w warunkach współuczestniczenia w życiu społeczeństwa.

Jednocześnie doświadczenia płynące z funkcjonowania systemu dozoru elektronicznego po dniu 1 lipca 2015 r., jako formy wykonywania kary ograniczenia wolności, wskazują na diametralny spadek liczby osób objętych tym systemem. Reforma wprowadzona ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) przeniosła uprawnienia do sięgania po system dozorów elektronicznych z sądów penitencjarnych na sądy orzekające w sprawie, tj. decyzja o stosowaniu SDE została przeniesiona z etapów wykonywania kary na moment orzekania o karze. Zmiana ta okazała się w praktyce wysoce nieefektywna i przyniosła drastyczny spadek orzeczeń o wykonywaniu kary w systemie dozoru elektronicznego. Z tego względu dalsze stosowanie systemu dozoru elektronicznego na potrzeby wykonywania kary ograniczenia wolności może doprowadzić do zmarginalizowania tej instytucji w sferze polityki karnej.

Z uwagi na fakt, że wykonywanie dwóch różnych rodzajowo kar nie może następować w tej samej formie, projektodawca proponuje przywrócenie stosowania systemu dozoru elektronicznego jako formy wykonywania kary pozbawienia wolności.

Przywrócenie stosowania dozoru stacjonarnego jako formy wykonywania kary pozbawienia wolności

W ocenie projektodawcy system dozoru elektronicznego, w formie dozoru stacjonarnego, na przestrzeni ostatnich lat stanowił dogodną formę indywidualnego oddziaływania na sprawców skazanych na karę pozbawienia wolności, umożliwiającą opuszczenie zakładu karnego przez osobę spełniającą następujące przesłanki:

- 1) orzeczono wobec niej karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art. 64 § 2 k.k.;
- 2) jest to wystarczające do osiągnięcia celów kary;
- 3) skazany posiada określone miejsce stałego pobytu;
- 4) osoby pełnoletnie zamieszkujące wspólnie ze skazanym wyraziły zgodę;

- 5) odbywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją na przeszkodzie warunki techniczne.

Ponadto, jak wskazywano w uchylonej z dniem 1 lipca 2015 r. ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, wobec skazanego, który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego mogło nastąpić, „jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym.”. Z kolei wobec skazanych, którzy już rozpoczęli odbywanie kary w zakładzie karnym, można było udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, „jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawiają dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego.”.

W opinii projektodawcy atrakcyjność systemu dozoru elektronicznego, jako formy oddziaływania na skazanego, łączącej walory represyjne z resocjalizacyjnymi, sprawia, że system ten stanowić może znacznie efektywniejsze narzędzie kształtowania polityki karnej, jeśli stanowić może formę wykonywania kary pozbawienia wolności. Wobec mnogości form wykonywania kary ograniczenia wolności, dozór stacjonarny stanowi możliwość pewnej modyfikacji charakteru kary pozbawienia wolności, odpowiedniej w perspektywie cech skazanego.

Wobec powyższego proponuje się wpisanie w strukturę rozdziału Kodeksu karnego wykonawczego przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Ponieważ systematyka rozdziału zasadza się na możliwie uniwersalnym ujęciu wszystkich zastosowań systemu dozoru elektronicznego, konieczne stało się wyróżnienie procedury postępowania wobec osób skazanych na karę pozbawienia wolności. Ponieważ środki karne i środki zabezpieczające wykonywane w systemie dozoru elektronicznego stanowią decyzję sądu orzekającego w sprawie, nie zaś sądu w postępowaniu wykonawczym, konieczne było w pewnym zakresie wprowadzenie przepisów regulujących szczególnie charakter postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Celowi temu służy w szczególności proponowany oddział 2a „Warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.”. Przepisy te, co do zasady, odzwierciedlają kształt procedury przewidzianej ustawą

o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, z wyjątkiem tych sytuacji, które są już uregulowane w Kodeksie karnym wykonawczym.

Wykorzystanie szeregu regulacji na wzór obowiązującej poprzednio ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego oznaczało wprowadzenie pewnych rozwiązań, które nie były dotychczas obecne w Kodeksie karnym wykonawczym. Przykładowo, projektowany art. 43zaa § 2 umożliwi odstąpienie od uchylecia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających taką decyzję. Możliwość taka ma charakter gwarancyjny i umożliwia, pomimo obligatoryjnego charakteru podstaw uchylecia zezwolenia, utrzymanie takiego zezwolenia w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami. Jak wskazują doświadczenia z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego przed dniem 1 lipca 2015 r., możliwe jest wystąpienie okoliczności niezależnych od skazanego wypełniających znamiona przesłanek uchylecia zezwolenia, np. nagły techniczny brak możliwości zainstalowania nadajnika lub zaistnienie stanu wyższej konieczności uzasadniającego zachowanie skazanego wyczerpujące treść przesłanek uchylecia zezwolenia. Z drugiej strony, względy słuszności mogą wskazywać, że np. w skutek daleko idących postępów resocjalizacyjnych lub bardzo krótkiego okresu pozostałego do zakończenia wykonywania kary, ponowne osadzenie skazanego w zakładzie karnym byłoby w znacznym stopniu niepożądane.

Jednocześnie należy podkreślić, że wprowadzane do Kodeksu karnego wykonawczego instytucje przez lata funkcjonowały w ramach ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (np. art. 18 ustawy).

W projekcie uwzględniono także zmiany wynikowe, związane z usunięciem systemu dozoru elektronicznego jako formy wykonywania kary ograniczenia wolności. W szczególności celowi temu służą zmiany w przepisach Kodeksu karnego (art. 1 projektowanej ustawy) oraz tych przepisach Kodeksu karnego wykonawczego, które odnosiły się bezpośrednio do dystynktywnych cech kary ograniczenia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, Patryk Jaki</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Kazimierz Ujazdowski, st. specjalista w Departamencie Legislacyjnym, e-mail: Kazimierz.Ujazdowski@ms.gov.pl, tel. 22 5212 251</p>	<p>Data sporządzenia 23.12.2015</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Odbywanie kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym przez skazanych o niewielkim stopniu demoralizacji często nie spełnia funkcji resocjalizacyjnej, a ponadto narusza więzi i relacje społeczne osoby skazanej oraz uniemożliwia wykonywanie jej obowiązków rodzinnych (np. w zakresie opieki nad osobami zależnymi). Koszty utrzymania osoby skazanej w zakładzie karnym stanowią również istotne obciążenie finansowe dla budżetu państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie do polskiego systemu penalnego nieizolacyjnej formy wykonania kary pozbawienia wolności (tj. poza zakładem karnym) w postaci dozoru elektronicznego – jako integralnej części tego systemu. Obecne możliwości techniczne dozoru elektronicznego pozwalają na zdalne kontrolowanie miejsca pobytu osoby skazanej w różnej formie (stacjonarnej, mobilnej lub zbliżeniowej). Dozór elektroniczny zapewnia wyższy stopień dolegliwości i kontroli niż dotychczas stosowane środki probacyjne, a zarazem niższy stopień negatywnych konsekwencji wykonania kary niż w przypadku izolacji skazanych. Ponadto odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego (dalej: SDE) jest – w porównaniu z karą więzienia – mniej kosztowne z punktu widzenia budżetu państwa.

W projekcie proponuje się przeniesienie przepisów ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.), która była uchwalona jako akt prawny o charakterze pilotażowym i która, zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), utraciła moc z dniem 1 lipca 2015 r., do Kodeksu karnego wykonawczego. Ze względu na potrzebę możliwie uniwersalnego ujęcia wszystkich zastosowań systemu dozoru elektronicznego proponuje się wpisanie w strukturę Kodeksu karnego wykonawczego oddziału 2a „Warunki i tryb orzekania o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego”.

W proponowanej ustawie uwzględniono również zmiany wynikowe w przepisach Kodeksu karnego związane z usunięciem systemu dozoru elektronicznego jako formy wykonywania kary ograniczenia wolności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

System dozoru elektronicznego funkcjonuje w Polsce od września 2009 r. – początkowo na obszarze apelacji warszawskiej, a od stycznia 2012 r. na terenie całego kraju. System spełnił pokładane w nim oczekiwania – do końca pierwszego półrocza 2015 r. łącznie 40 586 skazanych ukończyło odbywanie kary w SDE, zaś liczba naruszeń warunków odbywania kary była niewielka. Odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego miało również znaczenie dla ograniczania problemu przeludnienia w polskich zakładach karnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
osoby odbywające karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego	według stanu na koniec I półrocza 2015 r. systemem dozoru elektronicznego objętych jest ok. 5 tys.	Centralny Zarząd Służby Więziennej	umożliwienie odbywania kary pozbawienia wolności w wymiarze do jednego roku poza zakładem karnym w warunkach domowych

	osób; od początku funkcjonowania systemu karę w tej formie odbyło ponad 40,5 tys. osób		
osoby skazane kwalifikujące się do odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego	ok. 27,1 tys. osób	Centralny Zarząd Służby Więziennej (dane wg stanu na 31.07.2015 r.)	umożliwienie odbywania kary pozbawienia wolności w wymiarze do jednego roku poza zakładem karnym w warunkach domowych
Biuro Systemu Dozoru Elektronicznego, Centralny Zarząd Służby Więziennej	ok. 60 pracowników	Centralny Zarząd Służby Więziennej	nadzór nad funkcjonowaniem SDE, prowadzenie centrali monitorowania, współpraca z podmiotem prywatnym wybranym do prowadzenia systemu
kuratorska służba sądowa	3 162 kuratorów zawodowych dla dorosłych oraz 15 395 kuratorów społecznych w pionie kuratorów dla dorosłych	Ministerstwo Sprawiedliwości, sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej MS-40 (stan na koniec I półrocza 2015 r.)	nadzór nad osobami odbywającymi karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													0
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Brak wpływu projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych w obszarze dochodów i wydatków. Wejście w życie przedmiotowego projektu nie będzie stanowiło podstawy ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie ustawy oraz w kolejnych latach.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Odbywanie kary pozbawienia wolności w SDE umożliwia utrzymanie więzi rodzinnych i społecznych oraz wykonywanie obowiązków rodzinnych (np. opieki nad osobami zależnymi).						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego pozwala na wykonywanie pracy zawodowej, jak również na kontynuowanie nauki. Taka forma kary sprzyja zatem ograniczeniu zjawiska bezrobocia wśród osób, które odbyły karę pozbawienia wolności.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	nie dotyczy
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Proponowane przepisy wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
W ocenie funkcjonowania (OSR <i>ex post</i>) ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego przewidziano przeprowadzenie kolejnej ewaluacji SDE w lipcu 2016 r.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.21.2016/4/mz

dot.: RM-10-2-16 z 18.01.2016 r.

KPRM

AA069337

Centrum Usług Wspólnych

Wpl. 21 -01- 2016

RK P-4538-2016

KANCELARIA OGÓLNA
w KPRM

Warszawa, dnia 19 stycznia 2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz ustawy- Kodeks karny wykonawczy, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Joanna Wronecka

Do wiadomości:

Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości